

[Per Federspiel.]

nu ligger inden for vor rækkevidde, er noget langt mere end blot et økonomisk arrangement mellem de europæiske lande. I århundreder har vi været hærget af krige, og det er vor generations ganske enestående chance at skabe et fællesskab, hvor samarbejdet om velstand, fremskridt, fred og retfærdighed erstatter århundreders strid.

Ministerens nævner, at det jo ikke er Europa alene, det drejer sig om. Vi står i forhandlinger, hvor atter et rent praktisk instrument kan bidrage til at skabe noget nyt, nemlig Kennedyrunden, forhandlingerne i Genève om en generel toldnedsættelse. Jeg har bemærket, at man fra regeringens side er indstillet på meget snart at give et dansk svar på Kennedyrundens forslag om den generelle nedsættelse af landbrugsbeskyttelsen. Jeg tror, det er rigtigt, at vi fra dansk side ikke som de allersidste tager et initiativ i det spørgsmål. Der er meget, der tyder på, at fællesmarkedet er ved at nå frem til en beslutning om, hvordan man skal forholde sig i denne Kennedyrunde. Kennedyrunden er andet og mere end et blot instrument til toldnedsættelse; den er et udtryk for det samarbejde mellem Europa og Amerika, som simpelt hen er nødvendigt, for at vi kan opretholde vor standard, vor levefod og vor sikkerhed.

Der har jo bredt sig i de europæiske lande, samtidig med et vist tilbageslag til nationalismen og en defaïtisme over for fremskridtet, en antiamerikansk holdning, som ganske savner begrundelse. Jeg har for et par dage siden med tilfredshed kunnet læse en meget saglig redegørelse for et af de væsentligste angrebepunkter mod amerikanerne her i Europa, nemlig deres voldsomme kapitaltilførsler. Det viser sig, at de europæiske investeringer i Amerika er af nøjagtig samme størrelse — det differerer med et par hundrede millioner dollars — som de amerikanske investeringer i Europa. Men de amerikanske investeringer i Europa er af en anden karakter. Det er aktive investeringer, der har bidraget til at skabe den væsentlige del af det industrielle fremskridt, som i dag gør det muligt at samle Europa.

Derfor er det væsentligt, at vi i vor politik ikke blot koncentrerer os om det europæiske fremskridt, der nu ligger inden for rækkevidde, men tillige bevarer den nære tilknyt-

ning til Amerika, hvis økonomiske medvirken og hvis politiske garanti for vor sikkerhed vi ikke kan undvære.

Poul Møller: Må også jeg takke udenrigsministeren for den nøgterne oversigt over de europæiske markedspolitiske problemer, han gav folketinget her i formiddags.

Hovedindtrykket af udenrigsministerens tale var vel et ryk, måske kun et beskedent ryk, men dog et ryk, henimod fællesmarkedet fra den danske regerings side, og det skal jeg ikke have noget at indvende imod. Jeg vil derimod fremsætte nogle enkelte kommenterende betragtninger til udenrigsministerens redegørelse.

Udenrigsministeren omtalte den politiske baggrund for markedsproblemerne, hele den europæisk-politiske situation, og kom her ind på de NATO-spørgsmål, som skiller Frankrig fra de fleste andre vesteuropæiske samfund. Men han kom her med en kryptisk bemærkning, som jeg har undret mig en del over, siden jeg hørte den i formiddags. Jeg citerer fra udenrigsministerens tale, hvor udenrigsministeren om Frankrigs udspil i NATO-spørgsmålene siger:

„Dette skaber mange vanskeligheder for de øvrige NATO-medlemmer, men samtidig kan der hermed være åbnet en mulighed for en ændring af den grundlæggende politiske situation, som hidtil har forhindret en genoptagelse af Storbritanniens forhandlinger om medlemskab af fællesmarkedet. Den linje, Storbritannien følger i NATO-spørgsmålet i den kommende tid, vil derfor være af stor betydning også set i relation til udviklingen på det markedspolitiske område.“

Disse bemærkninger synes jeg står så underligt, at man ikke rigtig kan finde meningen i dem. Det er muligt, jeg har misforstået dem, men som ordene er stillet op, tyder det jo på, at udenrigsministeren tænker sig, at en eftergivenesshed fra britisk side over for det franske NATO-udspil, en såkaldt mæglende holdning, eller hvad man kunne tænke sig, kunne hjælpe på den markedspolitiske situation i Europa.

Jeg erkender fuldt ud, og mit parti gør det, at den europæiske enhed er meget vigtig, men jeg mener ikke, den kan eller skal købes ved en antiamerikansk holdning eller